

Χριστουγεννιάτικη Λειτουργία...

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

-Να τα πούμε, μπάρμπα;

-Γιατί, τι είναι σήμερα;

Ο τραγικός αυτός διάλογος μεταξύ των παιδιών-καλαντιστών και ενός ηλικιωμένου, την παραμονή των Χριστουγέννων, την ημέρα των καλάντων, αποτυπώνει κάπως την αλειτούργητη ζωή πολλών ανθρώπων, ίσως και Χριστιανών.

Τα Χριστούγεννα, η θεία Λειτουργία, ο γεννηθείς εκ Παρθένου Χριστός, δεν φαίνεται να εμπνέουν και να σημαδεύουν την ζωή τους, δεν φαίνεται να χρωματίζουν και να εξαγιάζουν τις δραστηριότητές τους, ούτε και σε επίπεδο εθνικό! Και ποιός να το πίστευε ότι θα συνέβαινε, μέσα σε μια εξωτερικά εκκωφαντική «εορταστική» ατμόσφαιρα!

Αλλ' όμως, μέσα στο βαθύ σκοτάδι -φυσικό και συμβολικό- του παγωμένου χειμωνιάτικου πρωϊνού, η Εκκλησία καλεί τους Χριστιανούς να λειτουργηθούν, να εκκλησιασθούν, την ημέρα την μεγάλη και επιφανή των Χριστουγέννων. Τους καλεί να εορτάσουν τον Γεννηθέντα Κύριο, ο οποίος τέλεσε με την ενανθρώπιση, την θυσία και την ανάστασή Του, την Λειτουργία που διεκόπη για τον Αδάμ στον Παράδεισο.

Πως αλλιώς να γιορτάση κανείς το ουράνιο αυτό δώρο, την δυνατότητα να λειτουργήται και να εκκλησιάζεται; Και πως είναι δυνατόν η θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων να μην εμπνέη έπειτα όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας, όπως έχουν αποτυπωθή και στα χριστιανικά η τα εκχριστιανισμένα-δεν διστάζουμε να

τα ονομάσουμε έτσι, αφού κάθε τι, εκτός από την αμαρτία, προσλαμβάνεται και εξαγιάζεται από την Εκκλησία- έθιμα;

Στην θεία Λειτουργία είναι η Αγία Τριάδα, ο Χριστός, το Σώμα και το Αίμα Του, η Εκκλησία, οι άγγελοι, οι άγιοι• εκεί είναι η ιερωσύνη, η θυσία, η ευχαριστία, ο αγιασμός, η ανακαίνιση της κτίσεως• εκεί η χάρις, τα χαρίσματα, τα δώρα• εκεί το φως, η χαρά, ο ύμνος, η προσευχή, η αρμονία• εκεί η άφεση, η συγχώρεση, η θεραπεία• εκεί το έλεος, η ελεημοσύνη, η αγάπη, η αμνησικακία• εκεί η αναγνώριση, η «αυτοπραγμάτωση», η ασφάλεια, η πλήρωση, η ταπείνωση• εκεί είναι ο Θεός και ο αληθινός άνθρωπος.

Στην θεία Λειτουργία είναι η αιωνιότητα, η αθανασία, η αιώνια μνήμη. Εκεί ζουν και όσοι έφυγαν από τον κόσμο αυτόν, αλλά υπάρχουν στην μνήμη της Εκκλησίας.

Εκεί είναι και η θέση μας, για πάντα: μικρά παιδιά εκκλησιασθήκαμε το πρώτον, εκεί εκκλησιαζόμαστε με την ανοχή του Θεού, και εκεί θα εκκλησιαζόμαστε και όταν φύγουμε από τον κόσμο αυτόν, γιατί κανείς δεν πρόκειται να πάρη την «θέση» μας στην θεία Λειτουργία, εκτός αν εμείς την εγκαταλείψουμε, την προδώσουμε.

Όρθρος Χριστουγέννων! Όποιος δεν σηκώθηκε πρώι να θαυμάση την ανατολή του ηλίου στο Αιγαίο, να απολαύση τα «ρόδινα ακρογιάλια», δεν γνώρισε την ομορφιά της φύσης. Και όποιος δεν σηκώθηκε πρώι, να θαυμάση την ανατολή του Ηλίου της δικαιοσύνης μέσα από τα θεία τροπάρια του Όρθρου των Χριστουγέννων, δεν γνώρισε την ομορφιά του πνευματικού κόσμου.

Χριστουγεννιάτικη Λειτουργία! Η συνέχεια της λειτουργίας του Παραδείσου και προτύπωση της λειτουργίας των ουρανών.

Ποιός είναι τόσο ανίκανος «έμπορος», για να την ανταλλάξη με την παραλειτουργία και την απεκκλησιοποίηση; Και ποιός είναι τόσο ανόητος ώστε να «γιορτάζη» αυτή την παραλειτουργία;

Και όμως, στις ημέρες μας όλα γίνονται, και γιορτάζουν «Χριστούγεννα» και αυτοί που δεν ονομάστηκαν ποτέ Χριστιανοί, όπως γιορτάζουν Χριστούγεννα και οι «Χριστιανοί» που ρωτούν τα παιδιά που λένε τα κάλαντα:

«Καλά, τι ημέρα είναι σήμερα;».

A.K.

Πηγή: http://patrokosmas1063fm.blogspot.com/2009/12/blog-post_157.html